

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 27 mars 1941 kl. 2 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående prästs
avlöning under tjänstledighet i vissa fall m. m.*

Genom en den 28 februari 1941 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 157, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden föreslagit riksdagen att *dels* godkänna av föredragande departementschefen förordade ändrade grunder beträffande ordinarie och extra ordinarie prästmäns avlöning såsom präster under fullgörande av militär tjänstgöring i anledning av förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering *dels ock* bemyndiga Kungl. Maj:t att av anslaget ur kyrkofonden till extra utgifter disponera erforderliga medel för arvodestillägg åt stifts- och kontraktsadjunkter vid sjukledighet och under fullgörande av militär tjänstgöring, som förut angivits.

I fråga om de skäl som ligga till grund för förslagen får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

De präster, om vilka här är fråga, utgöras i första rummet av det ordinarie och det extra ordinarie prästerskapet i de territoriella församlingarna men därjämte av stifts- och kontraktsadjunkter. De ordinarie (kyrkoherdar och komministrar) och de extra ordinarie (kyrkoadjunkter, vakansvikarier och pastoratsadjunkter) församlingsprästernas avlöningsförhållanden äro i huvudsak bestämda i 1910 års lag om reglering av prästerskapets avlöning och vissa därtill anslutna, speciella lagar (om provisorisk tilläggslön, dyrtidstillägg m. m.) samt i reglementet den 15 februari 1935 (nr 17) för prästerskapets avlöning. Sistnämnda författning innehåller även vissa avlöningsföreskrifter beträffande stifts- och kontraktsadjunkterna, men de grundläggande bestämmelserna om dessa senares löneförmåner återfinnas i särskilda av Kungl. Maj:t, med stöd av stadgande i 6 § andra stycket 5) lagen den 30 augusti 1932 (nr 404) om kyrkofond, tid efter annan meddelade beslut angående anställande av dylika präster inom de särskilda stifteten.

Enligt stadganden i 12—15 §§ prästlöneregleringslagen äger varje såsom adjunkt (pastoratsadjunkt) tjänstgörande extra ordinarie församlingspräst åtnjuta dels ur kyrkofonden årligt arvode, dels ock — för de vanligaste fallen — av den ordinarie präst, som pastoratsadjunkten såsom ämbetsbiträde i tjänsten biträder eller vars tjänst han såsom vikarie uppehåller, antingen bostad och vivre in natura eller gottgörelse i penningar för sådan förmån

ävensom skjuts i tjänsteärenden och, vid vikariatsförordnande, vikariearvode. I förenämnda avlöningsreglemente är pastoratsadjunktens arvode bestämt till 1 200 kronor för år jämte 60 kronor i bidrag för visst fall till familjepensionskostnad samt två ålderstillägg å 300 kronor vardera. Därjämte åtnjuter pastoratsadjunkten ett provisoriskt tilläggsarvode å 600 kronor för år ävensom dyrtidstillägg samt i vissa fall ödebygdstillägg. Ifrågakommande gottgörelse för bostad och vivre fastställs till beloppet av domkapitlet för varje särskilt fall med hänsyn till levnadskostnaderna å orten.

Utöver förberörda stadganden i prästlöneregleringslagen om ordinarie prästs skyldighet att gälda vissa av vikarierande adjunkts löneförmåner och i 16 § intaget motsvarande stadgande för fall av vikariatsförordnande för annan ordinarie präst innehöll nämnda lag i sin ursprungliga lydelse icke några bestämmelser i fråga om de ordinarie församlingsprästers avlöningsförhållanden vid tjänstledighet. I en genom lag den 6 september 1939 (nr 630) införd tilläggsbestämmelse i lagen, 16 a §, är dock numera föreskrivet, att ordinarie präst under tjänstledighet skall vara pliktig att för särskilda fall, utöver vad han har att gälda för vikaries avlönande, vidkännas avdrag å sina löneförmåner, på sätt av Kungl. Maj:t bestämmes. I avlöningsreglementet för prästerskapet finnas emellertid för närvarande meddelade en del, för normala fall gällande, mera uttryckliga bestämmelser rörande ordinarie prästs löneförmåner under tjänstledighet. Sålunda är i 2 kap. 6 § 2—4 mom. reglementet stadgat, att ordinarie präst vid all tjänstledighet — med visst särskilt bestämt undantag — är berättigad att tillgodonjuta de honom vid tjänsten tillkommande löneförmånerna med avdrag för vad han jämlikt nyss angivna stadganden i prästlöneregleringslagen skall vara skyldig att gälda för vikaries avlönande. Härvid skall vikariearvodet beräknas till 5 procent av den tjänstlediges reglerade lön och provisoriska tilläggslön. Vid längre tids tjänstledighet, mer än nio av tolv på varandra följande månader, må vikariearvodet dock, efter bestämmande av Kungl. Maj:t för varje särskilt fall, kunna beräknas till högre belopp.

Kyrkoadjunkt (ständig adjunkt) äger enligt 14 § 3 mom. prästlöneregleringslagen åtnjuta dels av Kungl. Maj:t i löneregleringsresolution bestämt årligt arvode (i regel 1 800—2 500 kronor), dels ersättning för bostad och vivre. Enligt särskilda bestämmelser tillkomma honom därjämte två ålderstillägg å 300 kronor vardera, s. k. nådårstillägg samt provisoriskt tilläggsarvode å 900 kronor för år och dyrtidstillägg ävensom i förekommande fall ödebygdstillägg (se avlöningsreglementet för prästerskapet 2 kap. 3 §). Bostads- och vivreersättningen fastställs till sitt belopp, liksom för pastoratsadjunkt, av domkapitlet. — Vakansvikarie uppbär jämlikt 2 kap. 14 § avlöningsreglementet av Kungl. Maj:t för ettvarrt fall bestämda (i regel samtliga med den uppehållna vakanta befattningen förenade) löneförmåner. — Här omnämnda två kategorier extra ordinarie församlingspräster, vilkas löneförmåner i likhet med ordinarie prästs huvudsakligen gäldas av

vederbörande pastorat medels tillgängliga avlöningstillgångar och församlingsavgifter, jämföras enligt avlöningsreglementet (2 kap. 6 § 2—5 mom.) i avseende å avlöningsförhållandena vid tjänstledighet i allmänhet helt med de ordinarie prästerliga befattningshavarna. Endast i fråga om de prästerliga löneförmåner vid tjänstledighet för fullgörande av särskild militär tjänstgöring i anledning av anbefalld förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering ha för kyrkoadjunkterna och vakansvikarierna meddelats vissa speciella bestämmelser genom kungörelse den 12 april 1940 (nr 228).

Vad pastoratsadjunkterna angår, äro dessas rätt till avlöning över huvud taget, på sätt framgår av de härförut återopade stadgandena i prästlöneregleringslagen, helt beroende av att de fullgöra prästerlig tjänstgöring. Blott för det fall att pastoratsadjunkten på grund av styrkt sjukdom eller för fullgörande av militär tjänstgöring, som nyss omnämnts, är urståndsatt att mottaga eller uppehålla prästerligt förordnande, äger han jämlikt särskilda under senare tid tillkomna stadganden i 12 och 14 §§ prästlöneregleringslagen åtnjuta visst arvode ur kyrkofonden. De närmare bestämmelserna om dylikt arvode för fall av sjukdom (sjukledighetsarvode) äro meddelade i 2 kap. 7 och 9 §§ avlöningsreglementet för prästerskapet. I enlighet med dessa bestämmelser utgår sjukledighetsarvode med belopp, motsvarande pastoratsadjunkten eljest tillkommande adjunktsarvode och provisoriskt tilläggsarvode jämte därå belöpande dyrtidstillägg, men må uppbäras endast för en sammanlagd tid av högst 730 dagar under loppet av fem år. Om pastoratsadjunkts prästerliga löneförmåner vid fullgörande av militär tjänstgöring, som här avses, stadgas närmare i förberörda kungörelse 1940: 228. Beträffande grunderna för den i denna kungörelse bestämda avlöningsregleringen torde få hänvisas till redogörelsen härför i propositionen 1940: 55 till lagtima riksdagen och till riksdagens i anledning därav i skrivelse nr 113 meddelade beslut.

Enligt nämnda kungörelse äger pastoratsadjunkt vid värnplikstjänstgöring i anledning av försvarsberedskapen eller mobiliseringen åtnjuta ett särskilt prästerligt arvode till enahanda belopp som förenämmt sjukledighetsarvode, men utan tidsbegränsning såsom för detta senare är bestämt. Tjänstgör pastoratsadjunkten såsom konstituerad landstormsofficer eller beställningshavare i försvarsväsendets reserver (reservstater), äger han — i enlighet med den för civilstatens och andra befattningshavare tillämpade s. k. minimiregeln — månatligen såsom präst, om hans militära lön understiger hans prästerliga avlöning vid tjänstgöring såsom pastoratsadjunkt, uppbära en arvodesfyllnad lika med skillnaden mellan nämnda löneförmåner. Såsom landstormsofficer eller beställningshavare, som nyss nämnts, tjänstgörande kyrkoadjunkt eller vakansvikarie är enligt samma kungörelse pliktig att under dylik tjänstgöring avstå — med undantag beträffande vakansvikarie för vissa förmåner — samtliga med hans prästerliga för-

ordnande förenade kontanta löneförmåner, men är härvid för fall av avlöningsminskning berättigad till månatlig arvodesfyllnad såsom präst, motsvarande skillnaden mellan hans militära och prästerliga löneförmåner. Denna arvodesfyllnad skall enligt kungörelsen, liksom särskilt arvode, respektive arvodesfyllnad till pastoratsadjunkt, bestridas ur kyrkofonden.

Enligt den för stifts- och kontraktsadjunkterna för närvarande gällande regleringen åtnjuta envar av dessa dels arvode av 3 400 kronor för år jämte 300 kronor årligen i ålderstillägg efter fem, respektive tio års prästerlig tjänstgöring och dyrtidstillägg efter de grunder, som gälla för kyrkoadjunkt, dels bostads- och vivreersättning med tills vidare 3 000 kronor för år samt i vissa fall ödebygdstillägg. Stiftsadjunkterna, till ett sammanlagt antal av 32 fördelade över hela riket, biträda församlingarnas prästerskap inom respektive stift med ungdoms- och sjömansvård samt kyrkligt arbete av frivillig art, medan kontraktsadjunkterna, inalles 5, vilkas tjänstgöring är förlagd uteslutande till de tre Lappmarks-kontrakten och det nordligaste Norrbottens-kontraktet av Luleå stift, biträda inom därvarande vidsträckta församlingar med det församlingsmässiga arbetet mera i allmänhet. Av stiftsadjunkterna äro nu 4 placerade i vartdera av Lunds och Luleå stift, 3 i vartdera av Uppsala, Linköpings, Skara, Växjö och Göteborgs, 2 i vartdera av Strängnäs, Västerås, Karlstads och Härnösands samt 1 i Visby stift. Jämlikt de av Kungl. Maj:t för anställandet av här ifrågavarande präster meddelade särskilda bestämmelserna må stifts- eller kontraktsadjunkt regelmässigt icke jämte detta sitt förordnande innehava annan tjänst eller förordnande å annan befattning. För kontraktsadjunkterna är tillika föreskrivet, att, därest domkapitlet likväl för särskilt fall skulle finna sig nödsakat att förordna dylik präst till ämbetsbiträde åt eller vikarie för ordinarie prästerlig befattningshavare, kontraktsadjunkten skall under tiden för sådant förordnande avstå samtliga sina med kontraktsadjunktsförordnandet förenade löneförmåner. I överensstämmelse med vad sålunda stadgats, gäller även i övrigt för såväl stifts- som kontraktsadjunkterna, att de — i likhet med vad tidigare beträffande pastoratsadjunkterna angivits — äga åtnjuta dem med förordnandet å befattningen tillerkända löneförmåner allenast under förutsättning att de fullgöra tjänstgöring i samma befattning. Genom bestämmelse i 2 kap. 8 § avlöningsreglementet för prästerskapet samt i förut omnämnda kungörelse 1940:228 har dock extra ordinarie präst, som innehar förordnande såsom stifts- eller kontraktsadjunkt, berättigats att under enahanda förutsättningar, som äro för pastoratsadjunkt stadgade, vid sjukdom och under fullgörande av särskild militär tjänstgöring erhålla sjukledighetsarvode, respektive särskilt prästerligt arvode eller arvodesfyllnad med belopp, motsvarande vad han såsom pastoratsadjunkt för motsvarande fall skulle ägt åtnjuta.

Under hänvisning till de för härförut berörda extra ordinarie präster genom kungörelsen 1940: 228 meddelade bestämmelserna angående deras prästerliga avlöning under fullgörande av viss militär tjänstgöring har *biskopen T. Ysander* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 24 maj 1940 hemställt om meddelande av motsvarande bestämmelser angående såväl dessa extra ordinarie prästmäns som ordinarie prästers löneförmåner, då de tjänstgöra såsom »militärpastorer» (fältpräster) och därvid äga uppbära krigslön enligt gällande krigsavlöningsbestämmelser. Härjämte ha *stiftsadjunkterna E. Broberg, S. Norrby m. fl.* den 18 december 1940 hos Kungl. Maj:t anhållit om sådan ändring i bestämmelserna om stifts- och kontraktsadjunkters löneförmåner vid sjukdom och under fullgörande av förut berörda särskilda militära tjänstgöring, att beträffande dem komme att gälla vad i sådant hänseende är för kyrkoadjunkter stadgat. Över dessa framställningar ha *kammarkollegiet och statskontoret*, efter hörande av *arméförvaltningens civila departement*, den 25 januari 1941 avgivit gemensamt underdånigt utlåtande, innefattande tillika förslag om utsträckning av de för kyrkoadjunkt och vakansvikarie enligt kungörelsen 1940: 228 gällande bestämmelsernas tillämplighet till att gälla jämväl ordinarie präster. Härefter har *statens krisrevision* yttrat sig.

De spörsmål, som härmed upptagits till behandling, avse alltså dels nya bestämmelser till reglering av

- 1) extra ordinarie prästs avlöning vid tjänstgöring såsom fältpräst samt
- 2) ordinarie prästs avlöning såväl vid tjänstgöring såsom konstituerad landstormsofficer eller beställningshavare i försvarsväsendets reserver (reservstater) som även vid tjänstgöring såsom fältpräst,

dels ock ändrade bestämmelser rörande

- 3) stifts- och kontraktsadjunkts avlöning vid sjukledighet och under fullgörande av särskild militär tjänstgöring.

Beträffande frågan om extra ordinarie prästs avlöning vid tjänstgöring såsom fältpräst anför *tillförordnade departementschefen, statsrådet Rosander*, i förevarande proposition:

»Det synes mig foljdriktigt, att de bestämmelser, som i kungörelsen 1940: 228 meddelats rörande extra ordinarie prästmäns avlöning såsom präst under tjänstgöring såsom konstituerad landstormsofficer eller beställningshavare i försvarsväsendets reserver (reservstater) i anledning av förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering, utsträckas att gälla även för det fall, att prästen tjänstgör såsom fältpräst och därvid åtnjuter krigslön enligt gällande krigsavlöningsbestämmelser. I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna förutsätter jag, att präst varom här är fråga, som jämte fullgörande av på honom ankommande militära göromål kan fortsätta att uppehålla sin civila prästerliga tjänstgöring, på sätt av arméförvaltningens civila departement ifrågasatts hemförlovas från honom åvilande militär tjänst-

göring och vid tillfällig inkallelse erhåller särskild härför avpassad ersättning. Beträffande frågan om rätt för fältpräst att vid bestämmandet av storleken av ifrågakommande civil prästerlig arvodesfyllnad få sig tillgodoräknad militär löneförmån, som han ägt uppbära, därest han ej åtnjöte krigsavlöning, ansluter jag mig till den av statens krisrevision uttalade meningen, att sådan rätt ej bör beviljas.»

Rörande spörsmålet om ordinarie prästs avlöning vid tjänstgöring såsom konstituerad landstormsofficer m. m. anför *departementschefen* — efter att ha redogjort för vad yttrandena i denna del innehålla — följande:

»Mot förslaget att ordinarie präst skall förpliktas att i likhet med kyrkoadjunkt och vakansvikarie under viss militär tjänstgöring avstå sina kontanta löneförmåner vid den civila prästbefattningen med rätt allenast till viss lönefyllnad, för det fall att den militära lönen understiger den civila prästerliga, kunna naturligtvis — med hänsyn till hittills i praxis för sådan präst vid tjänstledighet regelmässigt tillämpade avdragsregler — vissa invändningar resas. Då det emellertid utan tvekan måste anses högst otillfredsställande, att en befattningshavare skall äga uppbära praktiskt taget två löner av allmänna medel, och då bestämmelser om skyldighet att avstå civila löneförmåner redan vunnit tillämpning för ordinarie civilstatstjänstemän och lärare, finner jag likväl den föreslagna regleringen böra komma till stånd. I fråga om metoden i förevarande fall för de blivande lönereduceringarna ansluter jag mig till vad arméförvaltningens civila departement föreslagit ävensom, på sätt jag redan beträffande pastoratsadjunkterna uttalat, till vad statens krisrevision anmärkt. I likhet med kammarkollegiet och statskontoret anser jag regleringen böra gälla även nuvarande ordinarie präster. Däremot kan jag icke biträda ämbetsverkens förslag vare sig att lönefyllnad åt ordinarie präst eller att arvodesfyllnad åt kyrkoadjunkt eller vakansvikarie skall gäldas av pastoratet. Dylik avlöning synes icke kunna betraktas såsom sådan löneförmån, som vederbörande präst eljest vid tjänstledighet berättigas behålla. Prästen övergår vid här ifrågakommande tjänstledighet från sin församlingstjänst till att omedelbart i statens tjänst bestrida andra särskilda — militära eller prästerliga — göromål. Det kan för den skull icke anses skäligt, att kostnaden härför påläggas pastoratet. En viss förenkling i regleringen vinnes dessutom genom att samtliga förevarande speciella löneförmåner bestridas ur kyrkofonden. Någon obehörig vinst för pastoratet behöver icke genom en dylik reglering befaras uppkomma. Jämlikt gällande bestämmelser om upprättande av avräkningslängd med kyrkofonden komma de i ett pastorat i följd av tjänstledigheten besparade avlöningsmedel, vilka icke åtgå för vikaries avlöande, att av stiftsnämnden upptagas i avräkningen mellan pastoratet och fonden för påföljande kalenderår (se reglementet den 15 februari 1935, nr 18, för ecklesiastik medelsförvaltning 1 kap. 2 § andra stycket, punkt 5).»

I fråga om stifts- och kontraktsadjunkts avlöning vid sjukledighet och under fullgörande av särskild militär tjänstgöring har i den av *stiftsadjunkterna Broberg, Norrby m. fl.* gjorda framställningen hemställts, att stiftsadjunkterna borde i dessa hänseenden jämsställas åtminstone med kyrkoadjunkterna.

Kammarkollegiet och statskontoret ha i princip tillstyrkt framställningen. Vidkommande detta spörsmål anför *departementschefen* i förevarande proposition:

»Det torde vara obestriddt, att stifts- och kontraktsadjunkterna representera en väl kvalificerad grupp präster. Anordningen med anställande av stifts- och kontraktsadjunkter kan väl också sägas numera ha, på sätt även av kammarkollegiet och statskontoret framhållits, utvecklats till en förhållandevis fast kyrklig institution. Det torde för den skull, om den föreslagna regleringen kunnat bedömas fristående, möjligen varit försvarligt att företaga en stabilisering av dessa prästers tjänsteförhållanden med därmed följande förbättring i här berörda avlöningshänseenden. Då jag emellertid anser mig icke för närvarande böra biträda vad i den gjorda framställningen föreslagits och av ämbetsverken tillstyrkts, har jag här till föranletts närmast av det förhållandet, att ett ställningstagande till frågan har större räckvidd än den föreliggande utredningen ger vid handen. En ändring av bestämmelserna om sjukledighetsarvode och arvodesersättning vid militär-tjänstgöring, på sätt nu påyrkats, komme givetvis att innebära ett ståndpunktstagande till en principiellt genomförd differentiering beträffande stifts- och kontraktsadjunkterna gentemot andra extra ordinarie präster ej blott i avlöningshänseende utan även i både tjänste- och familjepensioneringshänseende. Jag anser det för den skull icke välbetänkt att nu, innan ytterligare utredning i vidare sammanhang verkställts, vidtaga någon generellt gällande ändring av berörda avlöningsbestämmelser.

Beträffande de nuvarande stifts- och kontraktsadjunkternas personliga förhållanden har jag låtit under hand införskaffa vissa uppgifter. Av dessa framgår, att sammanlagt 20 stiftsadjunkter eller nära två tredjedelar av dem erhållit sitt nuvarande förordnande inom tre år efter sin prästvigning, sex till och med inom första året. Fyra av dem innehade före förordnandet ordinarie tjänst såsom komminister, en var kyrkoadjunkt och två vakansvikarier å komministerstjänst. Tre innehade mer eller mindre tillfälliga anställningar utom det församlingsmässiga kyrkoväsendet. För kontraktsadjunkterna äro motsvarande siffror: tre erhöilo sitt förordnande inom tre år efter prästvigningen och två voro före förordnandet kyrkoadjunkter. Av samtliga 37 stifts- och kontraktsadjunkterna ha för närvarande blott 13 eller omkring en tredjedel av dem innehaft sina nuvarande förordnanden mer än tre år samt fyra mer än sex år. Genomsnittligt räknat, kunna stifts- och kontraktsadjunkterna sägas ha erhållit sina förordnanden inom $3\frac{1}{2}$ år efter prästvigningen samt för närvarande innehaft sådant förordnande under $3\frac{1}{3}$ år. Samtliga hit-

intills efter år 1938 från stifts- eller kontraktsadjunktsförordnande avgångna präster ha erhållit befordran, 15 till ordinarie prästtjänst, därav 5 såsom kyrkoherde och 10 såsom komminister, samt 7 till kyrkoadjunktstjänst.

Av här anförda siffror framgår, att stifts- och kontraktsadjunkterna vunnit detta sitt förordnande efter i regel mera kortvarig föregående tjänstgöring. De lämnade uppgifterna ådagalägga också tydligt, att dessa förordnanden ha en utpräglad karaktär av övergångstjänster.

Emellertid har av de inom ecklesiastikdepartementet verkställda undersökningarna ytterligare framgått, att av nuvarande stifts- och kontraktsadjunkter sammanlagt 30 äro gifta, och att av dessa 21 ha minderåriga barn, därav 8 fler än två. Med hänsyn härtill och till vad i framställningen härutinnan omnämnts finner jag det önskvärt, att Kungl. Maj:t — i avvaktan å en eventuell framtida omreglering — finge i sin hand att vid förefallande behov, efter gjord ansökan, bevilja enskilda stifts- och kontraktsadjunkter skäligt arvodestillägg vid sjukledighet eller militärtjänstgöring, varom här är fråga. Sådant tillägg borde givetvis i varje fall avvägas efter det föreliggande individuella behovet men näppeligen få tillhoppa med samtidigt åtnjutet arvode eller arvodesfyllnad överstiga vad av kammarkollegiet och statskontoret föreslagits i sjukledighetsarvode. Behovet av medel för dylika arvodestillägg torde för varje år icke bli allt för stort. Då det emellertid alltid är ovisst, i vilken utsträckning under sjukledigheten eller militärtjänstgöringen annan präst förordnas i den lediges ställe, och till följd därav i vad mån besparingar kunna uppkomma på det ordinarie kyrkofondsanslaget för stifts- och kontraktsadjunkternas avlönande, bör för möjliggörande av en dylik individuell tilläggsreglering anvisning lämnas om befogenhet för Kungl. Maj:t att för ändamålet disponera även andra medel ur kyrkofonden. Jag anser, att härför lämpligen bör kunna anlitas det anslag till extra utgifter för kyrkliga ändamål, som jämlikt bestämmelse i 6 § andra stycket 8) kyrkofondslagen enligt av riksdagen på sin tid godkända grunder står till Kungl. Maj:ts förfogande.»

För genomförande av de av föredragande departementschefen förordade regleringarna erfordras i första hand ändring av de under riksdagens medverkan tillkomna bestämmelserna i kungörelsen 1940:228 men även — beträffande bestridandet ur kyrkofonden av föreslagen lönefyllnad åt ordinarie präster — visst tillägg till 11 § prästlöneregleringslagen. Departementschefen har i den förevarande propositionen uttalat, att han har för avsikt att senare i annat sammanhang framlägga förslag till andra ändringar i sistnämnda lag och att han därvid torde få upptaga till behandling jämväl frågan om här berörda lagreglering, ävensom att han framdeles torde få återkomma till frågan om utfärdande av övriga författningsbestämmelser.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag *Utskottet.*
och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 mars 1941.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Schlyter, Gärde, Wagnsson, Brandt, Verner Andersson, Ahlqvist, Ekströmer* och *Lindblom*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist* i Halmstad, *Ryberg, Olsson* i Mellerud, *Björling, Lindberg* i Stockholm, *Larsson* i Hede, *Landgren* och *Andersson* i Mölndal.
